

נולדה בינה, אוסטריה
 ב – 23.6.1900
 נפטרה ב – 7.10.1983
 היתה נשואה למשה (מושקו)
 אם ללילי (נדב-ברקמן) ותמר (אבילביץ)

נולדה למשפחה יהודית מתבוללת. בגיל 16 גילתה את שורשיה היהודיים ולמדה יהדות, שפה ומסורת יהודית. הושפעה מתנועת-הנוער העממית "בלו-וייס" ובגיל 18 בחליטה לעבור גיור ולחזור ליהדות. בגיל 20 יצאה לבי"ס חקלאי גבוה, למדה גננות וירקנות, אדריכלות-גנים ומלאכת-יד, כדי להכין עצמה לקראת החיים בארץ. הגיעה לארץ ב-1923 ואברהם הרצפלד לקח אותה למשק-הפועלות בפתח-תקווה. ראש הקבוצה ומנהלת-המשק היתה עדה פישמן, שהקדישה את כוחה לקידום עצמאותן של הפועלות ע"י רכישת מקצוע וטיפוח שוויון האישה בארץ.

ב-1925- ביקרה ועבדה בדגניה, בכנרת ובבית-אלפא. נשארה בבית-אלפא ושימשה מורה לחקלאות ולטבע בחברת-הילדים הראשונה. כאן פגשה את ממינה רפפורט והקשרים ביניהן התחזקו מאוד.

ב-1929-, לאחר מות אחותה, נסעה לוינה לבקר את אימה, הוזמנה ע"י מושקו לברלין (שם למד) ונשארה עימו. ב-1932- חזרו מושקו ורות לארץ, לבית-אלפא – שם נולדה לילי.

ב-1933- יצאו מהקיבוץ לטפל בבעיות הבריאות של הילדה, בעת שמושקו עבד כגזבר המרכז החקלאי. הם בנו בית בחולון, שזכה בפרס על תכנון הגינן.

ב-1940- חזרו לב"א עם שתי הילדות וגרו באוהל שהביאו עימם.

רות עבדה בגן-הירק ובגן-הבית במשך שנים. אחר-כך תיכננה את הנוי בקיבוץ וטיפלה בו. עבדה בבישול כשר להורים, וכן במטבח-דיאטה ובמתפרה. דאגה לקישוט ולתלבושות בחג ומועד, בשמחות ובאבל.

ב-1962- יצאה לפעילות בבית-שאן, שם הקימה את המרכז הקהילתי ובו חידוש מהפכני – שמרטפות לאמהות, בזמן שהן השתתפו בחוגים ולמדו עברית.

היתה חולה בשנים האחרונות והתכופה מעט, עד שזקיפותה נשכחה מרבים.

מושקו: "יחסה של רות אל חברים רבים בקיבוץ היו יחסים של יושר ושל הכרה חיובית במסירותם לתפקידם, ולא-דווקא המצליחים להתבלט ולתפוש עמדות זכו באהדתה".

תמר, ביתה: "איזו ערש-תרבות עשירה ונהדרת ספגת והיית חיה איתה ומתקיימת בתוכה. כל השירה של תרבות השפה הגרמנית, כל גדולי-הרוח בהיכרת והעריכו אותך. כל זה היה כאן אתך ולא התמזג בסביבתו. כישרון הביטוי שלך כל כך צבעוני ומלא דמיון."

זהבה שילוני: "רות הסכימה לאייש את המרכז הקהילתי החדש בבית-שאן. היא קיבלה צריף בפאתי העיר, והכניסה שני פרימוסים עם כמה מחבתות; השגנו גם מכונת-תפירה וככה התחילה פעילותה. היינו קבוצה של פעילות ולכל אחת מאיתנו היו כמה משפחות שטיפלה בהן. לימדנו עברית, היגיינה, נקיון בבתים, ערכנו ביקורי-בית והזמנו אותן לבקר אצלנו".